

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Eg sz évre 4 korona
Fél évre 2 korona
Negyed évre 1 korona

VEGYES TARTALMU HETILAP. MEGJELEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Horváth Antal könyvnyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények,
előfizetési és hirdetési díjak intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadó-
hivatal jutányos ár mellett közöl.

Forradalmak.

A béke törvényes forradalmának áradása hömpölyög végig az országon, sok szenvedelmet kavarva föl, összesodorva, szétszórva az embereket az elvek csatájában.

Vihar ez; tisztító vihar, amelynek, úgy lehet, lesznek áldozatai, de amelynek — és ez már nem lehetőség, — hanem bizonyosság — meg lesz az az eredménye, hogy a fogalmak tisztulnak s hogy a vihar után a munka verőfényes ideje következik.

Az elvek, az aspirációk és az érdekek nagyhitű mérkőzésében a közjog áll sok helyütt szemben a gazdasági érdekekkel s nem szomorúan, sőt meglepéssel konstatajuk, hogy a gazdasági szempontoknak a dandárja nagyobb. És ezért ne tessék minősített hazaárulással vádolni. Örvendetes ez azért, mert állami differenciálódásunk magasabb fokának mint adója ez. A közjogi alapokat erősen kiépítettnek mutatja ez a szimptoma; azt, hogy szilárdnak hisszük arra, hogy fölépüljön rajta a függetlenül is teljes hatalmu, boldog, gazdag Magyarország. Ezt pedig csak közgazdasági alapokon lehet megérteni a közjog köszikláján. Hatalom koldustanyán, önállóság koldusbotra támaszkodva, erő mankón járva, ugye, nem képzelhető? Legyünk gazdagok, erősek, függetlenek anyagiakban, akkor önként hullanak ölünkbe a törvénybiztosította jogokon kívül mindama jogok, amelyeket az örök törvény, a természetnek szabad nemzetek számára öröktől hozott törvénye biztosít.

Hadd zugjon hát a kortézia viharja; ha sok szennyet kavar is fel, hanem tisztít is és ez a fontos. Így kell lennie.

*

Ime, a közel szomszédban micsoda forradalom orkánja tört ki. Az a nyers, éretlen tömeg milyen csodás körülmények közt kavarog a világtörténelem rafináló üstjében.

A rabszolgából emberek válnak évszázadok iszonyu nyomása alatt, mint ahogy a szénből gyémánt lesz. Ime, a szociálisták, akik szent képpel mennek a halálba; a forradalmárok, akik zsolozsmával költögetik a forradalom géniusát.

Csodás színjáték ez s egyike a legnagyobbaknak, amiket a végzet rendezett. Mellette a hangyaboly nyüzsgésévé törpül a mi obstrukciós exlexes, lex Dánieles tülekedésünk. Persze kozmopolit a magasságából nézve.

*

A robbanó köd országa lángban áll s a piros tűz és a piros vér rettenetes

vörös fényéből egy fehér, krétafehér arcu ember riadtan menekül, maga sem tudja hová. Dániába talán, mert hiszen most Oroszország vette át Dániában shakespearei szerepét: nem Dániában, de Oroszországban büzlük valami. Ez a valami pedig puszkaporszag, városégések koromszaga s a meggyilkolt rabszolgák hulláinak ezredeiből fölszálló miazma felhő.

És a felhőben a pusztulás vendégszolgái röpködnek; a dögmadarak, amelyeknek nem volt soha még ily roppant prédája: egész fehér Oroszország, ez a fekete kolosszus; az agyaglában láncot hordó, koldus óriás teste oszladozik.

Micsoda lakoma a csóka-nemzetségének, amelyet manlicheres lakajok teritnek.

Ma még a nép fiaiból kerülnek ki a lakoma első fogásai; szinte polgáriasság egyszerűséggel.

De évés közben jó meg az étvágy és könnyen lehet, hogy a menüre rákerülnek különös meglepetésül a fejedelmi vadak is.

*

Forrong ez az izzó, véres tenger, amelyen pedig emberfölötti hatalom adott Romanov Nikolájnak.

Adatott nekije, hogy a jog meghallgatásával, az igazság szavával elcsön-desítse a roppant vizek háborgását, amely sokáig aludt lidércnyomásos álmat az elnyomatás fekete köde alatt, s amelynek hullámai ime, ma az egeket, a hamis egeket csapkodják, hogy lemossák róla a hazug csillagokat: az autokrácia orthodox csillagait.

A cár pedig, aki csodálatos makacssággal ragaszkodik lehetetlen esküjéhez, amelyet arra tett, hogy a roskadozó autokrácia romjait fentartja e rettenetes kavarodás közepette mit csinál?

Dadog, sápitozik, elájul, mint egy cserben hagyott heptikus varrólány és amíg Pétervár és Moszkva és Lozd utcáin patakokban ömlik a vér és amíg katonáinak egy része csatlakozik a néphez; a másik golyózappal árasztja el atyuska fiait és atyuska arcképét, amelyet védő pajzsul emelnek maguk elé; ő pakkol és szökk, nem kérve abból a dicsőségből, hogy aktív, vagy még inkább: passzív szereplője legyen ennek a gigászi népdramának.

*

Lámcsak az orthodoxia, a sziklavá fagyott rideg felekezeti türelmetlenség, a szent szinódus istentelen gatszágainak igen érdekes és világtörténelmileg nevezetes fejezete ez a véres kaput.

Kimondottan a dogmák nevében törték be a szabadságvágnak a hó alól

kibuvó rügy hogy valójában az önkény hierar ak sértetlenségét védték csökönys nem változtat a farizeusi pre övetkezményeinek logikáján.

Az orthodoxia nevében elnyomott népet ime, két igaz pap vezette Gapon Georgyjal, az apostoli lelkü pópával az élén. Es szent képeket vittek a menet elején és zsolzmákat dalolt a bálványromboló utra kelő tömeg.

A szent képekből lett a forradalom vörös lobogója, amint a naiv szentek aureolájára a szabadságra vágyók piros vére omlott és az ajatos zsolozsma kenetes melódiája szilajodott forradalmi dallá.

Ez a végzetnek, a világrede megtorló szellemének elháríthatlan konzekvenciája, amelyet nem lehet kapacitálni, amely elől nem lehet kitérni, amely bekövetkezik kérélhetetlen bizonyossággal: a bünök méhe a megtorlástól terhes.

*

És az orosz páriák legszerencsétlenebbjei, az orosz zsidók félnek, hogy ez a szent szinódus ő ellenük fordítja a forradalmat és szent kép égisze alatt kezdő tömeget. Nem hisszük ezt; hiszen a zsarnokság hipnózisát lerázta a nép; nem médium többé, hanem felébredt önálló férfiak százazra, akiket közös elnyomóik nem ingerelhetnek testvérgyilkosságra többé.

De azért ez a félelem jellemző a bomladozó kolosszus egész romlott, megmetélyezett, tisztító tüzre megért szervezetre.

S jön a tűz jön a tisztító tűz, a megváltó forradalom.

Romanov Nikolaj pedig, aki pedig készült elmenni a keleti harc terére, amíg a háboru jött el ő hozzá, most megszökik előle.

És szeretne kiszökni a világból és kitépni a történelem foliánsaiból azokat a vérrel üszökkel irt lapokat, amelyeket most ir az ő birkanyájából nemzetté lett népe, mely hazug hatalmak romlásáról, az emberi igazságok diadaláról mond el tanulságos dolgokat.

Kemények ezek a dolgok s igazak, bár hogy ájuldozzék tőlük a cár s bármint átkozza Podjedonoscev.

*

Vajjon mit hoz a legközelebbi óra? Békességet-e nekünk s lángba borulását egész Reszijának?

Mert nekünk béke kell, hogy — élni kezdhessenek.

Vajjon meghozza-e a legközelebbi óra?

Ujdonságok.

AZ ELCSAPOTT GYEREK.

Menj, menj a háztól, rossz gyerek!
Nem érdemled a kenyeret!
Szülőd ilyen rosszat, mint te,
Sem nem táplál, sem nem szeret!
Igy szólt anyám, és a gyerek,
Az a gyerek, ki én valék,
Elhagyta az ős küszöböt,
Bár csipősen csapott a lég.

Tarisznya volt a hátamon,
Még az sem oly gyöngéd, puha,
Abban egy kis cselédkenyér,
Aztán egy-két fehERRUHA . . .
Igy mentem én . . . azaz, hogy nem
Mehettem a kertnél tovább;
Szívem szorult, lelkem borult;
Meg-meg botolt a gyöngé láb.

S egy perc alatt nyakán függtem . . .
Mért voltál rossz? — mondotta — lásd!
De már itten zokogva sirt,
Hogy én tettem a fogadást;
Apám pedig mosolyogva szólt:
No már meg ez is kesereg!
Most azt szeretném tudni: hogy —
Hogy melyik a nagyobb gyerek?

— **A szegvári választás.** E hó 26-án zajlott le Szegvárott a képviselőválasztás. A mandátumra három jelölt volt: Novák József szabadelpártpárti, dr. Tasnády Antal függetlenségi és Mezőfi Vilmos szociáldemokrata. — A leadott szavazatokból Mezőfi 399-et, Novák 299-et és Tasnády 255-öt kapott. Mezőfinek abszolút többsége nem lévén, legközelebb pótválasztás lesz, amelyen véglegesen eldől a szegvári kerület sorsa. Itt említjük meg, hogy a választás nyugodtan, rendezettség nélkül folyt le.

— **A Wimmer-alapítvány kamatai.** Tegnap délelőtt 10 órakor ülést tartott a Wimmer-alap bizottsága, Kádár Szilveszter plebános elnöklésével. Az ülés tárgyát az alapítvány kamatainak hovaitélése képezte. Kádár Szilveszter

elnök jelenti, hogy az ösztöndíjra két pályázó jelentkezett. Az egyik: Huszka József, a másik: Gémes Sándor. A bizottság a két pályázó iskolai bizonyítványát mérlegelve, abban állapodott meg, hogy ezidő szerint egyiknek sem ítéltethető oda az ösztöndíj, mert az alapító-levél értelmében csak „kitűnő“ érdemjegyű tanuló tarthat igényt arra. Gémes Sándor és Huszka József bizonyítványa — noha jó eredményről tanuszkodnak, — ezt a mértéket mégsem ütik meg. Határozatilag kimondatott tehát, hogy a bizottság a döntést augusztus hóra halasztja; addigra ugyanis a fenti két pályázó szorgalmas tanulás révén elnyerheti az alapítólevélben előírt érdemjegyeket. A kedvező évvégi bizonyítvány bemutatása esetén az ösztöndíj ki fog utaltatni.

— **Járásai bál.** Folyó hó 21-én este zajlott le Zánthó Kálmán vendéglőjében a József főherceg Szanatórium javára rendezett járási bál, mely ugy erkölcsileg, mint anyagilag teljesen sikerültnek mondható, amennyiben igen díszes vendégsereg gyűlt egybe. A bálon, mely kiváló kivirradtig tartott, mindvégig fesz-telen jókedv uralkodott. Jelen voltak:

Asszonyok: Antal Andrasné, özv. Árvayné, Ángyán Zoltánné, Büchler Gáborné, Dr. Cicatricis Lajosné, Diamant Vilmosné, Gaál Sándorné, Gelsy Péterné, Grüner Gézánné, Goldner Ödönné, Gyárfás Gézánné, özv. Dr. Kauffmann Józsefné, Katkics Gyuláné, Konc Lajosné, Kertész Mórné, Mihály Jánosné, Dr. Purjesz Jánosné, Osztrovszky Vilma, Dr. Szóbl Lipótné, Schwartz Lipótné, Tary Istvánné, Páncél Károlyné, Zombory Jánosné és Zámbo Lajosné.

Leányok: Abaffy nővérek, Ángyán Tilda, Büchler Erzsike, Büky Mariska, Gelsy Mariska, Gelsy Vilma, Hajnal Irmuska, Huttiray Aranka, Hevesy Juliska, Hevesy Irénke, Kertész Mariska, Kovács Mariska, Rácz Ilonka és Mihály Erzsike.

Jegyét megváltotta: Gróf Károlyi Imre 100 korona, Dr. Szóbl Lipót 9 k., Pity István 6 k. özv. Dr. Kauffmann Józsefné 3 k. Szenes Jenő 3 k. Konc Lajos 7 k. Dr. Pity Sándor 3 k. Szabó Lipót 5 k. Mihály János 6 k. Baksay Illés 3 k. Schmidt Dezső 4 k. Schwartz Lipót

8 k. Grüner Géza 10 k. Büchler Gábor 6 k. Abaffy László 6 k. Dr. Cicatricis Lajos 7 k. Kádár Szilveszter 4 k. Kertész Mór 10 k. Novák József 10 k. Tary István 9 k. Vigh Gyula 7 k. Szalay János 4 k. Stern Salamon 2 k. Geigner Lipót 4 k. Elek Ignác 2 k. Altwer Bernát 2 k. Weisz Cecília 2 k. özv. Weisz Lőrincné 10 k. Tiszta jövedelem összesen 145 korona.

— **Magyar nyelv az egyházi igazgatásban.** Radnai Farkas, a beszercebányai tudós püspök, volt nagyváradi kanonok, a magyar nyelvnek a katolikus egyház latin nyelve mellett való hivatalos használatát rendelte el. A magyar nemzeti politikának gyönyörű megnyilatkozása ez s nagy jelentőségét a nemzeti regenerációra igazán nem lehet vitatni. Kötelezővé teszi Radnai Farkas püspök a magyar nyelvet a hivatalos latin nyelv helyett mindazokban az ügyekben, amelyek nem vonatkoznak a szorosan vett istentiszteletre, szertartásra, lelkiismereti bíráskodásra, egyházi jogi határozatokra és fegyelmi ügyekre. Az összes iskolai, számadási, anyakönyvi ügyek ezentul csakis magyar nyelven intéztetnek. — Meleg méltánylást érdemel Beszercebánya magyarlelkű püspökének rendelete.

— **Szibéria Magyarországon.** Rémes hideg csapott le Magyarországra. Dermesztő ködök, égető hideg uralkodik országszerte. Csaknem az ország egész területén — 10 fok alatt áll a hőmérő, de akárhány helyről, a nagy magyar Alföldről jelentenek husz fokos hideget, Árvaváralján meg éppen 27 fokot mutatott a hőmérő. Ilyen általános szörnyű hidegre alig emlékszik valaki. Az ország minden részéről érkeznek hírek a fagy áldozatairól s valóságos elképzelhetetlen dolgok történnek. Tegnap dél előtt a 715. számú személyvonat a rettenetes hideg miatt nyílt pályán megállt s másfél órai késéssel érkezett meg a fővárosba.

— **Pál fordulása.** Azt mondja a százesztendősi jövendőmondó: „Ha ragyog szent Pál, a vetés szépen áll.“ Kiváncsian várták hát a gazdák, hogy milyen lesz aztán a termés? A gazdák — ha ragyogott is a nap — kételkednek a jó aratásban, mert kevés a hó, a minden eshetőségnek kitett életet nincs ami

TÁRCA.

Van Isten.

A falusi korcsma hangos a jókedvtől, vigan iszik benne néhány dologkerülő legény, bezzeg a becsületes, jóra való ember ilyen szorgos munkaidőben kiün a mezőn dolgozik a mindennapi kenyérünkért.

Közöttük van persze a félszemű Csató Sándor is, ki mióta e világra született, nem tudott egyebet, mint Istent és embert káromolni. Már sunyi tekintete is bizalmatlanságot keltett az emberben, a faluban nem is nevezték másnak, mint „sunyi Csató“ és bár senki sem tudott arról, hogy a dologkerülésen kívül egyéb büne is volna, mégis aki csak kerülhette, az elkerülte. Szegény öreg édesanyja volt, ki ugyszólván a falu kegyelméből élésködött, mert fia nem hogy keresett volna valamit, hanem azt a keveset is, mennyi szegény falusi emberektől tellett, elhordozgatta a korcsmába.

Vele mulatott még a falu néhány jómadara, továbbá egypár tyukász, egy örökösen részeg közsörüs, szóval: díszes kománia volt együtt. Ha valaki benéz a korcsmába és végignézi az alkoholtól megmérgezett lelkületű emberek durva szitokkal, istenkáromlással vegyített mulatozását, hát iszonyattal fordult volna el ezektől a szemektől, kikben annyi érzést nem lehetett felfedezni, mint a legutolsó állapotban.

Eznap rendkívül magas volt a hőmérséklet, az anyaföld felülete megtűzesedett, mint a sivatagban a homok. Az utcán élő lelket látni nem lehetett. A levegőben nyomasztó csönd van, ember, állat eltikkad az ilyen hőségben és az ember buzgón emel fohászt egy kis esőért az eget urához. Eső! Mi is a falusi embernek az eső. A városi ember boszankodik, mikor eső

van, mert félti divatos ruháját és nem gondol arra, hogy a népek ezrei imáikba foglalják. Mert a falusi ember egész reményességét egy jó esőre alapítja, a jó gazda milyen aggódó szemekkel vizsgálja a felhőzetet és fölcsillan a szeme az örömtől, ha látja, hogy borul.

A jó Isten meghallgatta először az emberek imáját, a levegő mozgásnak indult és a nyomasztó hőségbe hűvös szellő fujdogálása hozott egy kis élénkséget. Az égen hatalmas felhők gyülekeztek, melyekből vést jóslóan cikázott ki egy-egy villám, távolból pedig tompa moraj hallatszott. A közelgő zivatar hirtelen megváltoztatta az életet, élénkség támadt a levegőben az ide-oda röpködő madaraktól, melyek oly alant repültek, hogy az ember akár két kezével kaphatott volna utánuk. Mindenki siet, hogy minél előbb biztos fedél alá kerülhessen az eső elől.

A mi embereink a korcsmában nem igen vették észre az időben beállott változást, csak a lelkükre borult réa valami megmagyarázhatatlan, sejtelemszerű komor érzés. Beszélgetésük is olyan különös irányba terelődött, azon vitakoztak, hogy van-e Isten?

Elgondolkodik ezen a kérdésen a filozófus. Premisszákat premisszákra rak és mikor le akarja vonni a konkluziót, hát ott van, mint a mádi demokrata. Kutat, hogy ezt megfejtse a természetűdős is, vizsgálja a csillagokat, vizsgálja a természetet, igyekszik mindent csupán természeti okokra visszavezetni, de megakad, mikor arra gondol, hogy hát mi mégis az a hatalmas erő, mely összetartja az atomokat, mely szabályozza a természet működését. Ellene érve nem tud felhozni sem ez, sem az, de mellette szól minden. Ezt a kérdést merték feszegetni durva részeg parasztlak a korcsma asztalánál, gyalázó, tiszteletlen szavainak egész halmazával. Világot vetendő a romlott emberek belső érzületére,

néhány ilyen jellemző sort idevetek a sok közül.

Van-e Isten, szólott Pikulás Náci; van hát, a pálinkás pohárban, a pálinka az uristen. Azt mondják, vélekedik Simon György, hogy az Isten fönt lakik a magasságos egekben és kezében a kormánypálcával kormányozza az egész világot. Azt is mondják, hogy van neki olyan könyve, mint az embereknek, csakhogy annál sokkal nagyobb és abba írja bele tüzes betűkkel az emberek cselekedeteit. Nohát, kiabált durva röhögéssel, írja bele azt is, hogy én nem félek tőle, én nem hiszek benne.

Ezután következett a vezér Csató feletete. Mikor beszélt, fejét dacosan hátravetette, az ép szeméből démoni tűz sugárzott ki, olyan volt e pillanatban ez az ember, mint maga a sátán. Nincsen Isten, kiabált mint egy örült, mert hát ha van, mutassa meg, mit tud, itt tartom kitarva a tenyerem, csapjon bele a menydördös mennykő, ha van hatalma.

A hang, a szavak merészsége megdöbben-tette még a hitetleneket is, mert ők csak tagadtak, de társuk hívta a boszuálló Istent — tegyen tanuságot, mutassa meg a hatalmát. Az istentelen szavak elhangzása után legendába illő jelenség történt.

Hosszan elnyúló villám cikázott ki az égből, utána tüstént hatalmas dörrenés következett.

Csató találva volt, összeégett holtteste ott feküdt a földön, az Isten nem hagyja büntetlenül a gonoszt.

A még pár perc előtt hetyke részeg emberek hirtelen kijózanodtak, nem volt több egyiknek sem kedve továbbra is dacolni, hanem ott állottak, majd később körülterdelték társuk hulláját és megtörödtten mondogatták. „Van Isten!“

Rózsa Simon,

megvédje a fagytól, a földből pedig nem kapnak meleget, mert tére kihűl a föld szive is.

— **Nagy a nyomor.** A nincsetlenség, ez az ijesztő szörnyeteg, nagy mértékben kezd föllépni községünkben. Sok viskóban még csak egy falat kenyér sincs, amivel enyhíteni lehetne az éhséget. Bizonyítja ezt a koplalástól kiaszott arcú kéregetők nagy száma és az a tény, hogy a községi előljárásnál seregestől jelentkeznek a rongyokba burkolt didergő alakok egy kis segélyért. Novák József, a mindszent-algyői uradalom inspektora — Veres Sándor községi bíró kérésére — szerdán 450 kéve rőzsét juttatott a nyomorban színlődő szegények részére. Az inspektor úr jósága folytán tehát sok szegény család jutott tüzelő-anyaghoz, barátságos, meleg szobához, habár nagyon rövid időre, mert a segélyre szorulókat oly tömegesen rohanták meg a községi előljárásot, amely a segélyt kiosztotta, hogy egy-egy családnak alig jutott néhány kéve rőzse. Az imént lefolyt szomorú választás után pedig alig hihető, hogy Novák inspektor ur a jótékonyt községünk szegény lakosaival szemben továbbra is gyakorolja.

— **Tolvaj utitárs.** Schmidbauer János, vásárhelyi kéményseprő tegnap a feleségével és kis gyermekével. Szegvárról utazott hazafelé. A kupéban rajtuk kívül egyedül Deutsh Róza, rovtól multu nő volt. Bár a macska se kérdezte, — folytonos beszéddel tartotta a házaspart. A sok szónak az a meglepő eredménye lett, hogy — Schmiedbauerne zsebéből csuda módon eltűnt 14 K. pénze. Észrevette és egyedüli utitársukat vették elő a pénz irányában, aki tudni se akart a pénzről, de amikor a rendőrség emlegetését hallotta, nagy ijedtében rögtön előadta a saját zsebéből a 14 K.-át. A kár így megtért, de az enyveskező Deutsh Róza, aki egyébként és csekély 8 hónapot már ült is lopás miatt, mégis a bíróság elé kerül a tolvajlásért és újra ülni fog.

— **Adószedés az exlexben.** A közigazgatási bíróság érdekes és fontos elvi határozatot hozott az exlexben való adóbehajtásról. Az 1903. évi exlex idején ugyanis a főváros kimondta, hogy a községi adót az állami adótól függetlenül behajtja. Egy polgár, akitől erre a községi adót beakarták hajtani, a közigazgatási bírósághoz fordult az iránt panaszával. A bíróság pedig kimondta, hogy az autonóm testületek a saját adójukat exlexben is behajthatják, mert az önmegadóztatás az autonóm testületeknek önálló és az állami költségvetéstől független joga. Még nagyobb fontosságú a bírósági ítélet megokolásának az a kijelentése, hogy exlexben csakis érvényesíteni nem lehet az adót. Az állami költségvetési, vagy fölhatalmazási törvény hiánya, úgymond a közigazgatási bíróság, törvényszerint az állami köztartozásoknak csak érvényességét akadályozza, de ezen tilalom nem terjed ki arra, hogy az egyeket terhelő s külön törvényeken alapuló adótartozások megállapíttassanak.

— **A nyulfogás.** A nyulfogás nálunk is felkapott passiózás a tanyai világban. Azt tartja ugyanis a magyar, hogy ha puskát tartani csak engedély mellett szabad, a bot nem tilos vadászfegyver s az utjába akadó nyulat jussa van vagy megfogni, vagy leütni. A nyulfogásba azonban nem kisebb hatóság, mint a minisztertanács avatkozott bele s kimondta egy elvi jelentőségű döntésben, hogy a nyulnak kézzel elfogása, illetőleg kutyával elfogatása vadászati kihágást képez s elbírálása a közigazgatási hatóság jogkörébe tartozik.

— **Fáznak a cigányok.** Szegények, hogy a sutrába ne fáznának ebben a kutya, kegyetlen hidegben. S mivel sok nyomorgó dadának annyija sincs, hogy legalább a megfagyástól megóvó vackot tudjon csinálni. a maga, meg a didergő, porontyai számára, hát, — ráviszi a nyomoruság, — a más tulajdonához nyul. Kovács János, körtöltési csász jelentésére, hogy

megint lopkodják a tiszai töltés erősítésére felhalmozott védőanyagokat, karót szalmakazalokat, — a rendőrség megcsipte Cserta Lakatos János, Mezei Antal és Farkas Lakatos János cigányokat, a kik beismertek a bűnös cselekedet elkövetését. Szegények, különösen a két predikátumos nevű, azzal mentegetődznek, hogy a családjuk számára, a megfagyás ellen védelműl, alvó vacoknak lopták a szalmát, mivel a predikátumos titulus sem véd meg a hidegtől és nyomortól, ha nincsen hozzá vitulus. Bizony nem! Hanem dolgozni kell! Mint a bécsi, berlini, budapesti gróf- és báró kocsisok és szolgák. Csakhogy a cigány foga még tán a kndus grófnál is nehezebben fülük a dologhoz!

— **Zászlólopás.** Az imént lezajlott szegvári választáson egyik kocsiról valaki ellopta a kormányparti zászlót. Nyomban lőn nagy keresés, kutatás, aminek eredményeképpen a csendőrség csakhamar kézre is kerítette a bizonyára ellenpartban levő tettest Szabó János mindszenti iskolaszolga személyében. Ilyenformán megkerült a szép trikolór, hanem más baj is akadt. Ugyanarról a kocsiról leloptak egy subát is, de hogy ki, azt a megindult nyomozás fogja kideríteni.

— **Kifosztott kortes.** Korom István mindszenti lakos bizonyára sokáig gyászos emlékezettel gondol vissza a szegvári választásra. Ott sürgött-forgott ő is pompás hangulatban az italozók körül és látva a kívánatos étkeket, valamint az isteni nektár aranyos színét, csakhamar kedvet kapott a fenti eledelék élvezetéhez. Élvezte is bámulatos módon, különösen a gyöngyöző nektárt, amely mámorba ringatta, szebb világba varázsolta. Ez a szebb világ pedig lőn a mindszenti állami iskola előtt elhuzódó kövezet. Eddig ugyanis csak eljutott Korom István — hogy mi módon, azt maga sem tudja — de itt összeroskadott és álomba merült. Léven pedig koromsötét éjszaka, nem igen háborgatta senki. Pap Antal azonban ugy 10 óra tájban arra vetődött és fölismerte az illuminált állapotban levő atyafit, lakására vezette. Másnap, ahogy a mámorból fölocsudott Korom István, szomorú fölfedezésre jutott. Zsebéből ugyanis eltűnt pénzes-zacskója, amelyben 220 korona készpénzt őrzött. Hogy ki volt az a szemfüles tolvaj, azt még nem tudni, annyi azonban bizonyos, hogy Korom polgártársunk hasonló alkalomkor bajosan visz magával oly takaros kis összeget.

— **Mennyit ér egy menyasszony?** A poéták szerint egy egész világnál is többet, a való életben néha jóval kevesebbet. — Különösen Uganda tartományban, a négerék között. Bár az asszonynak itt is ingadozik az árfolyama. Jobb időkben 4—5 ökröt, egy pár töltényt, varrótűt és más ilyen apróságokat adnak érte, rosszabb időkben azonban egy pár cipőért, egy dugóhuzóért, egy darab faggyuért is lehet feleséget vásárolni.

— **A magyar-német vámszerződést megkötötték.** Bécsből jelentik félhivatalosan, hogy a vám tárgyalást Magyarország és Németország között tegnap este befejezték és az új szerződést még ez év folyamán parafirozták. Berlinből pedig azt jelentik ma, hogy a kereskedelmi szerződést Magyarország és Németország között megkötötték. Az új kereskedelmi szerződés fölmondás nélkül közvetlenül a régi szerződéshez kapcsolódik. Szögyény-Marich László berlini nagykövetségünk a magyar osztrák megbízottak tiszteletére ma bucsuebédet adott.

— **Halálos szerencsétlenség.** Rettenetes szerencsétlenség érte Franciszti Sámuel vásárhelyi csizmadia-mestert. — Csongrádon volt, bort akart Vásárhelyre szállítani. Fel is pakolt 3 hordóval a kocsira és megindult kifelé a városból este 6 óra tájban. A város végén, a

csongrádi dohánygyár előtt valamitől megijedtek a lovak, félreugrottak, a kocsi felfordult a makadám utról és a kocsin ülő Franciszti Sámuel olyan szerencsétlenül bukott ki a kocsiból, hogy a három hordó ráesett, a mellét, fejét összezúzta. Szörnyet halt. Holttestét családja hazaszállította Vásárhelyre. Temetése kedden délután ment végbe.

— **Pör egy birtok körül.** A szegedi törvényszék vádtanácsa tegnap egy régen huzódó bünpörben hozott határozatot. A királyi ügyészség csalás büntetével vádolta meg Vecsery Sándor dr szentesi ügyvédet, Solti Ferenc szentesi szabómestert és a feleségét. Soltiék egy hatalmas birtokot vásároltak meg Kovács-Nagy László szentesi földbirtokostól, föltűnő olcsó vételáron. A Kovács rokonai azonban ugy találták, hogy nem korrekt volt a szerződés, amelyet Vecsery dr készített s nem szabad lett volna a földbirtokot megvenni az öreg urtól, akinek nincs is egészen rendben az elméje. A vizsgálatot megindították és miután az orvosoknak eltérő véleményük volt a földbirtokos elméleti állapotáról, fölterjesztették az iratokat az igazságügyi orvosi tanácshoz. Ott az volt a vélemény, hogy Kovács-Nagy elméje teljesen rendben van és így nem követtek el bünt azok, akik olcsó áron megvásárolták tőle a birtokát. A vádtanács tegnap foglalkozott ezzel a pörrel és megszüntette a vádlottak ellen megindult vizsgálatot.

— **Olvasóinknak ingyen!** Intézkedtünk, hogy mindenik olvasónk, ki lapunkra hivatkozik, ingyen és bérmentve kap mutatványfüzetet az „Erdekes könyvtár-ból, a világ legolcsóbb folyóiratából, melynek előfizetési ára ingyen 100 oldalas naptárral együtt egész évre 2 korona. Tessék tehát levelezőlapon eziránt a kiadóhivatalhoz (Budapest, V., Kálmán-utca 2.) fordulni.

— **A baromorvos szemlét tart.** Az állatorvos kiutazott egyik szomszédos kis községbe, hogy a hasznos állatok szokásos évi vizsgálatát teljesítse. A kisbírónak kiadatik a rendelet, hogy erről a lakosságot eleve értesítse. Ki is dobolja ezt a derék községi hivatalnok, ilyképpen:

— Közhírré tétetik, miszerint szerdán minden ember otthon legyen, mert szemlét tart a baromorvos ur.

— **Duvad.** Egy erdélyi faluban kiadta a járási szolgabíró a rendeletet, hogy a falu népe, ahol éri, pusztítsa a duvadat. A község oláhjai másnap külföldiséget menesztettek a szolgabíró nyakára. Azt mondták a deputások, hogy a duvad tiltakozik a pusztítás ellen. Nem engedí magát elpusztítani.

— Hát persze, hogy nem hagyja magát! De azért pusztítsátok ahol éritek!

Csóválják a fejüket az oláhok.

Kiabál, — mondták. Panaszra akar menni.

— A duvad?

— Igenis a Weisz Duvad... a korcsmáros...

— **Aki már háromszor meghalt.** Megleppő dolgot beszélt el a napokban egy londoni fiatal asszony, akivel már harmadizben történik meg az a furcsa eset, hogy elevenen, mint tetszhalottat akarják eltemetni.

— Egész világosan emlékszem — ugy mondta el Holden asszony az esetet — hogy férjem a fájdalomtól lesújtva hajolt fölém betegágyamban, hogy egy utolsó csókkal örökre elbucsuzzék tőlem. Éreztem, mint hidegűlnék el tagjaim, mint merevedik meg kezem, lábam, míg végre mozdulni sem tudtam s végre pedig teljes kábultság vett rajtam erőt. Csak akkor tudtam meg, hogy tulajdonképpen mi történt vel, mikor az asztalos érintésére felébredtem, aki a koporsó méreteit vette le rólam. Ez különben már harmadizben ismétlődik s első esetben 15 éves koromban történt meg rajtam s azt megelőzőleg 12 éves koromban.

Holden asszony utolsó, a halálhoz hasonló állapota reggel 5 órakor állott be. Pár perccel előbb mondta férjének, hogy érzi halálát s nemsokára csakugyan ugy feküdt ágyában, mintha csakugyan meg lett volna halva. Teste teljesen kihűlt, vérkeringését nem lehetett érezni, a szív nem működött, az orvos maga sem

csodálkozott, hogy az asszony meghalt s a halotti levélbe szívbajt írt a halál közvelein okául. Az asszony csak akkor ébredt fel, amikor a koporsó méreteit vették fel róla. Azonnal adtak neki erősítő szereket s ma teljesen jól érzi magát.

Felelős szerkesztő és kiadó: **OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL**

Világhírű

„Rekord“

festészeti műintézet a kiválóan sikerült életnagyságu arcképeiről, melyeket elismert művészek által készített. Számos (kir. közjegyző által hitelesített) elismerő levél a világ minden tájáról.

Elsőrangú képek árai:

Olaj-, aquarel- és pasztellfestésben, fénykép után, 48—63 cm. nagyságban

Ára 20 korona.

Legfinomabb kivitelű Brom-, Platin- és kréta-rajz. Ára 5 korona.

Részletes árjegyzék bérmentve.

Egy életnagyságu képet készítünk mindenkinek **TELJESEN INGYEN**, ha részünkre három rendelést szerz és azokat egyenkint vagy egyszerre beküldi.

„REKORD“ FESTÉSZETI MŰINTÉZET

Budapest, Rottenbiller-utca 46.

Bokor Izsó

órás és ékszerész

Szeged, Kelemen-utca 7-ik szám

--- a Lengyel-palota átellenében. ---

Ajánl

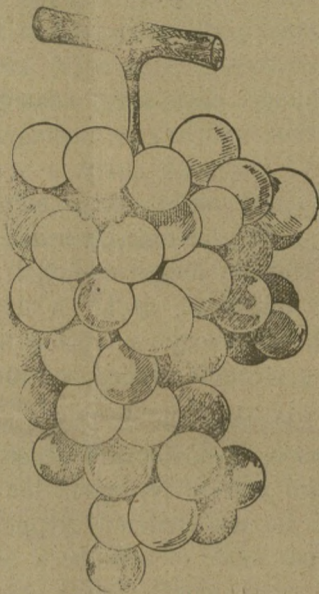
a farsangi idényre mindenféle **DIVATOS ÉKSZERT**, menyasszonyi nászajándéknak alkalmas **DÍSZTÁRGYAKAT**, továbbá valódi svájci és hazai gyártmányu **ZSEBÓRÁKAT**. Nagy választék fali-, inga-, irodai és ébresztő-órákban, valamint ékszerekben.

Régi aranyat veszek vagy becserélek a legmagasabb árrban új, divatos tárgyakért.

Vidéki megrendelések különös figyelemmel gyorsan és lelkiismeretesen eszközöltetnek. --- Nem tetsző tárgyak a legnagyobb készséggel kicseréltetnek

Milleniumtelep, Nagyösz

Legolcsóbb árak!

Legolcsóbb árak!

Szép és tartós szőlője

csak annak lesz, aki ingyen kéri Magyarország legnagyobb szőlőiskolájának árjegyzékét, amely szőlőiskola állami segélyvel és állami felügyelet mellett létesült. 11—20

Röhögés, rekedtség és hurut ellen nincs jobb a

RÉTHY-féle

pemetefű cukorkánál!

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan **RÉTHY-félét** kérjünk,

mivel sok haszontalan utánzata van

1 doboz 60 fillér.

7—12

Csak **RÉTHY-félét** fogadjunk el!

A FRANKLIN-TÁRSULAT KIADÁSA.

A
Magyar Remekírók

a magyar irodalom főművei

hatodik sorozata

ujévkor jelent meg a következő kötetekkel:

ARANY LÁSZLÓ MUNKÁI. Sajtó alá rendezte Kozma Andor.

GVADÁNYI JÓZSEF és FAZEKAS MIHÁLY. Sajtó alá rendezte Négyesi László.

MADÁCH IMRE MUNKÁI. Sajtó alá rendezte Alexander Bernát.

TOMPA MIHÁLY MUNKÁI. Sajtó alá rendezte Lévy József.

VÖRÖSMARTY MIHÁLY MUNKÁI. VI. kötet. Sajtó alá rendezte Gyulai Pál.

A már előbb megjelent öt sorozatban a következő művek jelentek meg:

ARANY JÁNOS MUNKÁI, I., II. és III. kötet. Sajtó alá rendezte Riedl Frigyes.

BAJZA JÓZSEF MUNKÁI. Sajtó alá rendezte Badics Ferenc.

CSIKY GERGELY SZINMŰVEI. Sajtó alá rendezte Vadnay Károly.

CUCOR GERGELY KÖLTŐI MUNKÁI. Sajtó alá rendezte Zoltvány Irén.

GARAY JÁNOS MUNKÁI. Sajtó alá rendezte Ferenczy Zoltán.

KAZINCY FERENC MŰVEIBŐL. Sajtó alá rendezte Váczy János.

KISFALUDY SÁNDOR MUNKÁI. I. kötet. Sajtó alá rendezte Heinrich Gusztáv.

KÖLCSEY FERENC MUNKÁI. Sajtó alá rendezte Angyal Dávid.

KOSSUTH LAJOS MUNKÁIBÓL. Sajtó alá rendezte Kossuth Ferenc.

KURUC KÖLTÉSZET. Sajtó alá rendezte Erdélyi Pál.

PÁZMÁNY PÉTER MUNKÁIBÓL. Sajtó alá rendezte Fraknói Vilmos.

REVICKY GYULA ÖSSZES KÖLTEMÉNYEI. Sajtó alá rendezte Koroda Pál.

GRÓF SZÉCHENYI ISTVÁN MUNKÁIBÓL. I. kötet. Sajtó alá rendezte Berzevicy Albert.

SZIGLIGETI EDE SZINMŰVEI. I. és II. kötet. Sajtó alá rendezte Bayer József.

TOMPA MIHÁLY MUNKÁI. I. és II. kötet. Sajtó alá rendezte Lévy József.

VAJDA JÁNOS KISEBB KÖLTEMÉNYEI. Sajtó alá rendezte Endrődi Sándor.

VÖRÖSMARTY MIHÁLY MUNKÁI. I., II., III., IV., és V., kötet. — Sajtó alá rendezte Gyulai Pál.

A MAGYAR REMEKÍRÓK gyűjteménye tizenegyzöt kötetes sorozatban jelenik meg. A teljes 55 kötetes munka ára 220 korona: az ennek kiegészítőjeként megjelent Shakspeare összes művei hat kötetbe kötve ára 30 korona, melyet a Magyar Remekírók vevői 20 korona kedvezményes áron kapnak.

Megrendeléseket elfogad minden könyvkereskedés és a

Franklin-Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.
(Budapest IV., Egyetem-u. 4.)